

שוה, ולכן לא היה צורך לסמן את הגבול ביניהם. אלא מעלה היתה שם, לכל האורך, שבין עזרת ישראל לעזרת הכהנים, וגבוהה אמה.

והדוכן, שבו עמדו הכהנים לברך את ישראל, נתון עליה, על אותה המעלה הגבוהה אמה, שבין עזרת ישראל לעזרת הכהנים. ובה [יש גורסים "בו", בדוכן]. שלש מעלות של חצי חצי אמה.

ומעבר לדוכן היתה רצפה שטוחה [בגובה המעלה העליונה של הדוכן] של עזרת הכהנים.

נמצאת עזרת הכהנים, לפי רבי אליעזר בן יעקב, גבוהה מעזרת ישראל שתי אמות ומחצה.

כל העזרה כולל עזרת ישראל ועזרת הכהנים, עד לחומת העזרה המערבית, שמאחורי קודש הקדשים, היתה:

אורך מאה ושמונים ושבע אמה על רוחב מאה ושלושים וחמש אמה.

ושלש עשרה השתחויות היו שם, במקום הפרצות שפרצו מלכי יון [כפי ששנינו במשנה ג']

אבא יוסי בן חנן אומר: לא כנגד מקום הפרצות היו משתחווים אלא כנגד שלשה עשר שערים שהיו [לדעתן] בעזרה. והיתה השתחוויה להודאה לה' על יופיו של הבנין.

ואלו הם שערי העזרה:

א. ארבעה שערים דרומיים, סמוכים, משוכים, למערב [דהיינו, שהיו השערים בחומה הדרומית של העזרה, והיה השער מופנה לצד מערב].

הפרשי גובה של שבע וחצי אמות בין משטח עזרת נשים ובין משטח עזרת ישראל, עד שהיה צורך בחמש עשרה מעלות כדי להגיע מהמשטח התחתון שבעזרת הנשים אל המשטח העליון שבעזרת ישראל. [וכל מעלה גבוהה חצי אמה].

ולשכות היו תחת רצפת עזרת ישראל, ופתוחות, שהיה פתחן פתוח לעזרת הנשים. והיו שתי הלשכות האלו משני צידי המעלות שהיו עולים בהן מעזרת הנשים לפתח עזרת ישראל, ששם היו הלויים נותנים כנורות ונבלים ומצלתים, וכל כלי שיר, שהיו משתמשים בהם בעת שהיו אומרים שירה, ואף לומדים שם את חכמת הנגינה.

ונבנו הלשכות הללו מתחת לרצפת לשכת ישראל כדי שלא ירעשו, ולא יפריעו לכהנים בעבודתם בעת שלמדו נגינה.

עזרת ישראל היתה: אורך מאה אמה ושלושים וחמש אמה, על רוחב אחת עשרה אמה.

ובן עזרת כהנים, שהיתה בהמשכה של עזרת ישראל, היתה אורך מאה ושלושים וחמש אמה על רוחב אחת עשרה.

וראשי פספסין, העשויים לסימן, היו מבדילין בין עזרת ישראל לעזרת הכהנים. והיו אותם ראשי פספסין תקועים בשני הכתלים משני צידי העזרה, כדי להראות עד היכן היא עזרת ישראל, והיכן מתחילה עזרת הכהנים. לפי שלא היו הישראליים רשאים להכנס לעזרת הכהנים אלא לצורך, לסמיכה ולתנופה.

רבי אליעזר בן יעקב אומר: לא היתה רצפת העזרות של עזרת ישראל ועזרת הכהנים